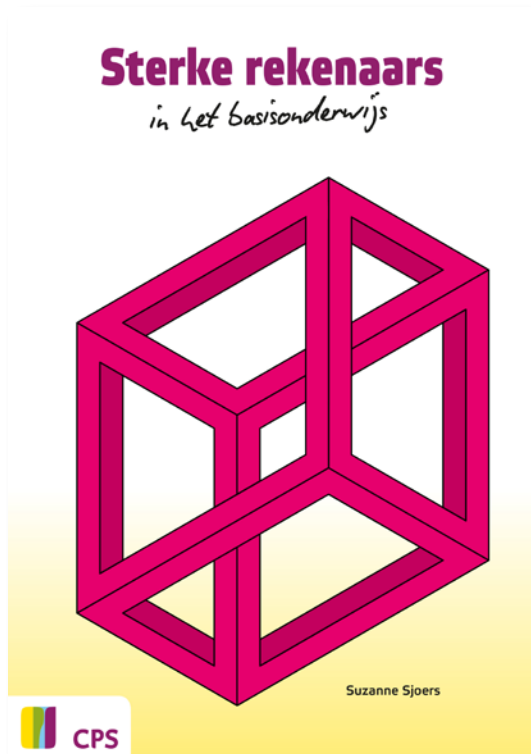

Volgens Bartjens heeft iets gelezen

SUZANNE SJOERS, *STERKE REKENAARS IN HET BASISONDERWIJS*, 2017, CPS, AMERSFOORT

Suzanne Sjoers heeft een uitermate handig en bruikbaar boek geschreven waarmee scholen vorm kunnen geven aan het onderwijs aan de leerlingen die (veel) meer aan kunnen. In 10 vlot geschreven hoofdstukken gaat ze van een typering van de sterke rekenaars en hoe je deze kunt herkennen via de rol van de leraar en alle aspecten van de rekenles naar het motiveren van deze leerlingen. Het boek sluit af met 104 mooie denkactiviteiten.

Sjoers onderscheidt 3 typen sterke rekenaars: de goede, de snelle en de creatieve rekenaar. Deze leerlingen verschillen onderling sterk van elkaar. In het boek worden tips gegeven voor elk type sterke rekenaar. Hoogbegaafde kinderen worden wel instructie-onafhankelijk genoemd. Sjoers ontkracht de mythe dat deze kinderen geen instructie nodig zouden hebben. Instructie betekent 'informatie geven over hoe je iets moet doen' en veel instructie in de rekenles is gericht op het verkrijgen van het juiste antwoord en bevat

daarom geen nieuwe informatie voor de sterke rekenaar want het goede antwoord kunnen ze vaak zelf wel vinden. Als de instructie meer gericht is op kennis en vaardigheden is er wel degelijk ook voor deze leerlingen iets te halen. Vervolgens geeft Sjoers tips waarmee de instructie ook voor de sterke rekenaar nuttig en interessant wordt, zoals het inzetten van een extra denkactiviteit.

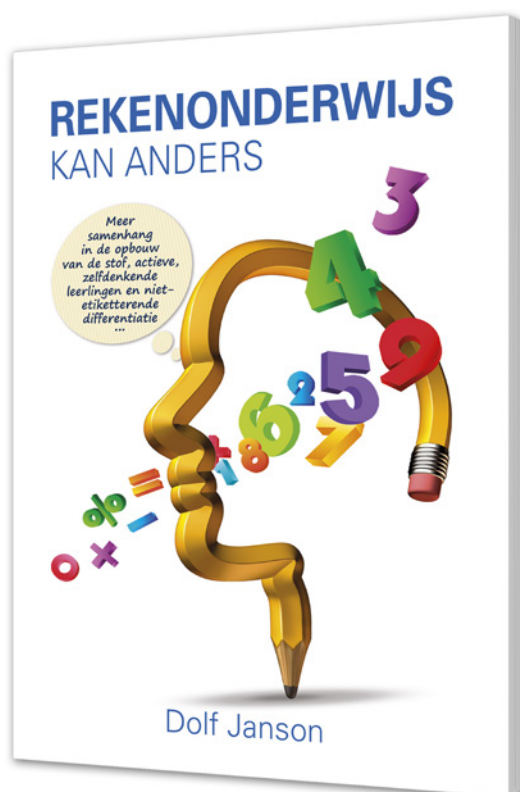
In het hoofdstuk 'De leraar centraal' lezen we dat veel sterke rekenaars, waaronder alle creatieve rekenaars, nieuwsgierig zijn. Deze leerlingen vragen van alles aan hun leraren, vaak vragen waar de leraren geen raad mee weten, maar ze verwachten daar geen antwoord op. Vragen zijn vaak interessanter dan antwoorden en dat weten deze kinderen al heel vroeg. Leraren zouden deze vragende, onderzoekende houding moeten proberen te stimuleren.

Hoofdstuk 6 is gewijd aan contextopgaven. Sterke rekenaars hebben volgens Sjoers 'nogal eens moeite met een sterk vereenvoudigde weergave van de werkelijkheid' (p.69). Daar komt voor de creatieve rekenaar bij dat deze zelf nog allerlei informatie toevoegt (bijvoorbeeld uit eigen ervaring). Een minder sterk punt is dat Sjoers dan als voorbeeldsom een opgave uit een ingezonden brief naar een krant gebruikt. Ook opgaven die bedacht zijn in het kader van een promotieonderzoek komen in dit hoofdstuk voor om het punt te maken. Zouden er in de rekenmethodes misschien niet genoeg contextopgaven voorkomen die voor problemen kunnen zorgen?

Sterke rekenaars blijken soms ook slecht te lezen en niet te controleren of hun antwoord klopt. In dat opzicht verschillen ze niet van andere leerlingen en dit pleit er maar weer voor om klassikaal meer aandacht aan reflectie te besteden.

Een interessant boek voor iedere leraar die wel eens een sterke rekenaar in zijn klas heeft.

**DOLF JANSON, REKENONDERWIJS KAN ANDERS,
LEUKER.NU, NIEUWOLDA**

In 'Rekenonderwijs kan Anders' beschrijft auteur Dolf Janson hoe 'opbrengstveroorzakend' rekenonderwijs met meer oog voor de ontwikkeling van elke leerling kan worden vormgegeven. Een helder, gedegen en verfrissend boekwerk waarbij eens te meer blijkt dat rekenen een

optelsom is van veel facetten. Vanuit het waarom en waartoe volgt de concretisering naar het wat en het hoe, rijk geïllustreerd met (voor)beelden. Rekeninhouden worden gezien uit verschillende perspectieven met gerichte suggesties om het anders te doen. De lezer wordt menigmaal verast door het brede palet dat schuil gaat achter het onderwijzen van rekenen. Als een ware woordkunstenaar houdt de auteur ons echter ook een spiegel voor in zijn boek: zijn onze maniertjes en aanpakken wel altijd succesvol en hebben ze rendement opgeleverd voor elke leerling? Daarbij schuwt Janson het niet om enkele stevige uitspraken te doen zoals: 'verlengde instructie is fnuikend voor het zelfvertrouwen van leerlingen' (blz. 83). Op dezelfde bladzijde treffen we ook de uitspraak 'de heerlijke afwisseling .. is verleden tijd'. Hier wordt gepleit voor een duidelijke focus voor langere tijd door te werken aan dezelfde onderdelen en aspecten. Deze tegenstelling zie ik zelf genuanceerder, immers om het kritische denken en de zelfregulering van leerlingen te stimuleren is een heerlijke afwisseling juist noodzakelijk lijkt me.

In het boek treffen we een sleutel aan tot ander rekenonderwijs: Het is de leerkracht die zelf bewust keuzes maakt over de eigen aanpak en leerlingen eigenaar maakt van hun eigen leerproces. Een mooie praktische aanvulling zijn de doelenroutes door de ogen van de leerling. Herkenbaar en doelgericht!

Albert Oving - IJsselgroep

**GEORGIA AMSHAW-BRADFORD (VERTALING DOOR SASKIA PETERS),
WORD EEN WISKUNDEWONDER, 2017, FONTAINE UITGEVERS, HILVERSUM**

Op pagina 3 van *Word een wiskundewonder* staat: 'Hou je van spelletjes, coole patronen maken en kleuren? Hou je van puzzels oplossen ... en geheime boodschappen versturen?' Daarmee wordt duidelijk dat het boek *Word een wiskundewonder* een boek is voor fans van onze rubriek het Ei van Columbus. Het boek is opgedeeld in 8 hoofdstukken: Vormen, Metingen, Doolhoven en netwerken, Patronen, Codes en geheimschrift, Logica, Spelletjes met wiskunde en een Wiskundelab waarin knipbladen en oplossingen te vinden zijn.

Bij elke uitdaging of opdracht is een kader opgenomen 'Hoe is dit wiskunde?'. In principe een heel mooie toevoeging maar af en toe wordt de wiskunde wel erg mager toegelicht.

